

آلودگی کشت خون و انواع میکرووارگانیزم‌های مثبت واقعی و کاذب در بیماران بستری در بیمارستان بوعلی سینا قزوین

مینا آصف زاده^۱، فاطمه حاج منوجه‌ری^{۲*}، الهه سجادی^۳، سعید آصف زاده^۴

۱- دانشیار گروه عفونی، مرکز تحقیقات بیماری‌های متابولیک، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

۲- استادیار گروه پاتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

۳- کارشناس ارشد سلوی و ملکولی، مرکز تحقیقات بیماری‌های متابولیک

۴- استاد گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۳/۱۳

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۹/۱

چکیده

مقدمه: تشخیص عفونت، تنها بر اساس کشت خون روش مناسبی نمی‌باشد، بلکه دانستن علائم بالینی نیز در تفسیر کشت خون لازم است. هدف از این مطالعه تعیین میزان آلودگی کشت خون و انواع مثبت کاذب و واقعی در بیماران بستری در بیمارستان بوعلی بود.

روش بررسی: این مطالعه مقطعی بر روی تمام بیمارانی که از ۱۳۸۷/۱/۱۰ تا ۱۳۸۷/۷/۱۰ در بخش فوریت‌ها و سایر بخش‌های بیمارستان بوعلی سینا قزوین بستری شده بودند، انجام شد. بر حسب تشخیص پزشک معالج چنانچه بیمار نیاز به کشت خون داشت، حداقل ۲ نوبت از ۲ محل جداگانه مطابق دستور کار خون گیری شد. نحوه انجام کشت خون به این صورت بود که، از ورید براکیال، حدود ۵ میلی لیتر خون، در ۲ نوبت و در فاصله زمانی حداقل ۲۰ دقیقه، گرفته شد، سپس نمونه کشت خون سریعاً به آزمایشگاه میکروب شناسی منتقل و از نظر وجود میکروب‌ها بررسی شد. داده‌ها با نرم افزار SPSS و آزمون مجذور کای تحلیل شدند.

نتایج: از ۲۴۴ مورد کشت خون، ۶۲ مورد (۲۵٪) مثبت کاذب، ۳۱ مورد (۱۲٪) مثبت واقعی و سایر موارد منفی بودند. از موارد ارگانیسم‌های یافت شده در مثبت کاذب، به ترتیب سودوموناس و استافیلوکوک بیشتر بود. از موارد ارگانیسم‌های یافت شده در مثبت واقعی، به ترتیب اشرشیاکلی و استافیلوکوک کواگولاز مثبت بیشتر از سایر موارد بود. بیشترین نمونه کشت مثبت کاذب در بخش فوریت‌ها گزارش شد و تفاوت معنی‌داری بین ساعت کاری و کارکنان گیرنده کشت خون مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: نیاز به ارتباطی تنگاتنگ بین آزمایشگاه میکروب‌بیولوژی و بخش‌های بالینی ضروری است، تا از انجام کار اضافه بر روی موارد مثبت کاذب و در نتیجه صرف هزینه اضافی خودداری گردد. همچنین لزوم آموزش کارکنان آمسئول انجام کشت خون احساس می‌شود.

واژه‌های کلیدی: آلودگی کشت خون- کشت خون مثبت کاذب- کشت خون مثبت واقعی

* (نویسنده مسئول)؛ تلفن: ۰۲۸۱۳۳۶۰۰۸۴، پست الکترونیکی: e_sajadi81@yahoo.com

مقدمه

صورت فشرده، نشان دهنده سوش کورینه باکتریوم است، باسیل گرم مثبت بزرگ سوش باسیلوس که البته اگر فلور طبیعی پوست نباشد، به عنوان آلوگی تفسیر می شود، افزایش تعداد WBC، تسویه ارگانیسم های جداسده، هر چند آلوگی با چند ارگانیسم می تواند اتفاق یافتد ولی حضور ۲ یا تعداد بیشتری ارگانیسم به خصوص همراه با نامایه های دیگر، معمولاً نتیجه ای آلوگی است.

از عوامل مؤثر بر جمع آوری کشت خون، میزان اطلاع کارکنان از نحوه جمع آوری کشت خون، محل گرفتن کشت خون، نحوه آماده سازی پوست قبل از گرفتن کشت خون، وسائل به کار گرفته شده برای گرفتن خون و حجم خون می باشند.

مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان موارد کاذب آلوگی کشت خون در بیماران بستری در مرکز آموزشی و درمانی بوعلی سینا انجام شد.

روش بررسی

این مطالعه مقطوعی - توصیفی بر روی تمام بیمارانی (از تمام رده های سنی، اعم از مذکور و مونث) که از ۸۷/۱/۱۵ تا ۸۷/۷/۱۰ در بخش فوریت و سایر بخش های بیمارستان بوعلی قزوین بستری شدند و بر حسب تشخیص پزشک معالج نیاز به کشت خون داشتند، حداقل ۲ نوبت از ۲ محل جداگانه مطابق دستور العمل خون گیری شد. نحوه انجام کشت خون به این صورت بود که گیرنده خون، پس از شستشوی دست ها با آب و صابون، سطح پوست بیمار را با الکل ۷۰٪ تمیز کرده و در ادامه به مدت ۲ دقیقه به وسیله بتادین ضد عفونی می کرد. سپس از ورید برآکیال، حدود ۵ میلی لیتر خون، در ۲ نوبت و در فاصله زمانی حداقل ۲۰ دقیقه، گرفته شد. خون گرفته شده سریعاً به داخل ظرف های حاوی محیط کشت ضد عفونی شده با الکل ۷۰٪ بدون اینکه سر سوزن عوض شود، منتقل شده و سپس نمونه کشت خون سریع به آزمایشگاه میکروب شناسی و در آنجا به آنکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد منتقل شده و از نظر وجود میکروبها بررسی صورت گرفت. تفسیر موارد مثبت واقعی و کاذب بر اساس علایم بالینی، علایم آزمایشگاهی (لکوسیتوز، CRP مثبت) تشخیص اولیه، تشخیص نهایی و نیز

یکی از مشکلات مهمی که در بیمارستان ها و آزمایشگاه ها با آن مواجه می شویم، حضور باکتری های محیط خارج از بدن بیمار است که به روش های مختلف به داخل کشت خون بیماران راه پیدا می کند. به علاوه، نتایج کشت های خون مثبت کاذب باعث بستری طولانی مدت، تجویز آنتی بیوتیک نامناسب و افزایش هزینه های درمانی می شود (۱).

اگر استانداردهای صحیح نمونه گیری جهت کشت خون رعایت نشود، ارگانیسم هایی وارد محیط کشت خون می شود که باعث گمراهی تکنسین های آزمایشگاه و پزشکان می شود. به طوری که تصور می شود بیماران، باکتریومی های تهدید کننده حیات دارند که گذشته از زیان های مالی، آسیب های روانی نیز برای پزشک و بیمار به دنبال خواهد داشت. در یک مطالعه در سال ۲۰۰۴ نشان داده است که یک کشت خون مثبت کاذب می تواند مدت بستری بیمار را به ۴/۵ روز افزایش دهد و هزینه هایی معادل ۵۰۰۰ دلار را تحمیل می کند (با توجه به هزینه های محاسبه شده در سال ۲۰۰۴) (۲).

در مواردی که کشت خون مثبت گزارش می شود، ولی یافته های بالینی با نتیجه هی کشت خون مثبت منطبق نیست پزشکان دچار سردرگمی و گمراهی می شوند. با توجه به استاندارهای وضع شده توسط جامعه میکروبیولوژی آمریکا، میزان آلوگی کشت خون از ۳ درصد نباید تجاوز کند، اما حذف همه موارد مشکوک به مثبت کاذب، یک هدف واقعی نیست. به این دلیل که بعضی آلوگی های مشکوک، ممکن است با باکتریومی موقتی مرتبط باشند (باکتری که به طور موقت در جریان خون وجود دارد و سپس توسط پاسخ ایمنی سلولی بدن، حذف می شود). این باکتریومیا از طریق استرس یا ضربه به غشا های موکوس (مثل کار روی دندان، صدمه حفره های نازوفارینزیال یا روده بسته) یا از طریق روش های تهاجمی که باعث آسیب بافتی می شود (کاتتر ادراری یا کلونوسکوبی) وارد جریان خون می شود (۳).

از ویژگی های آلوگی به این موارد می توان به تعداد دفعات مثبت شدن کشت خون، نتایج رنگ آمیزی گرم - کوکسی گرم مثبت به صورت خوش ای، اشاره کرد. باسیل گرم مثبت کوچک به

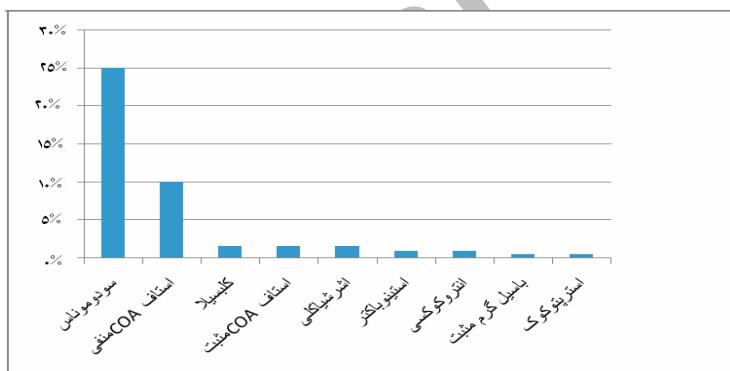
یافت شده در کشت های خون مثبت کاذب، به ترتیب سودوموناس و استاف کواگلولاز منفی بود (سایر ارگانیسم های کشت شده در مورد مثبت کاذب نیز در نمودار ۱ آورده شده است). در نمودار ۲ نیز نشان داده شده است که بیشترین باکتری های یافت شده در کشت های خون مثبت واقعی، به ترتیب اشرشیاکلی و استاف کواگلولاز مثبت است (سایر ارگانیسم های کشت شده در مورد مثبت واقعی نیز در نمودار ۲ آورده شده است).

از میان نمونه های کشت خون گرفته شده با نتیجه مثبت کاذب، ۲۲ مورد (۵۲ درصد) توسط اینترن و پرستار بخش اورژانس ۱۸ مورد (۴۹ درصد) و پرستار سایر بخش ها ۱۲ مورد (۱۹ درصد) بود که از میان کشت های خون مثبت کاذب تفاوت معنی داری در گیرنده های کشت خون مشاهده نشد که به این معناست که تفاوتی در بین دقت افراد گیرنده خون (اعم از پرستار و اینترن) وجود نداشته است.

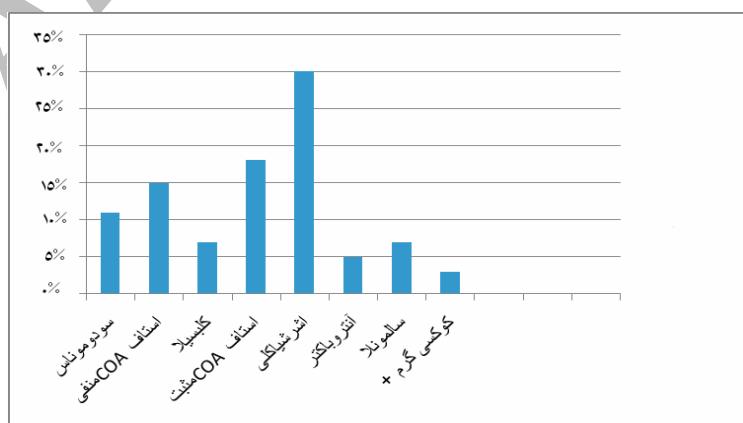
روند بیماری بود. سپس آنالیز آماری با نرم افزار SPSS و توسط آزمون مجذور کای انجام شد و در سطح معنی داری ۵٪ در نظر گرفته شد. لازم به ذکر است که با توجه به اینکه میزان آلودگی کشت خون گزارش شده در مطالعات متاتالیز انجام شده، ۲-۳٪ می باشد، حجم نمونه بر این اساس تعیین شد.

نتایج

در مجموع ۲۴۴ مورد کشت خون در مدت ۶ ماه از تاریخ ۱/۱۵ ۸۷/۷/۱۰ تا ۸۷/۷/۱۰ در گروه سنی از ۱۱ تا ۹۱ سال از فروردین ماه ۸۷ لغایت مهرماه ۸۷ از بیماران مراجعه کننده به بخش های بیمارستان بوعلى (اورژانس و عفوونی داخلی، قلب و اعصاب) برآسان تشخیص پزشک معالج و نشانه های بالینی باکتریمی یا سپتی سمی انجام شد که از این تعداد، ۶۲ مورد (۲۵ درصد) مثبت کاذب و ۳۱ مورد (۱۲ درصد) مثبت واقعی تفسیر شد. همانطور که در نمودار ۱ نشان داده شد، بیشترین باکتری های

نمودار ۱- درصد باکتری های یافت شده در کشت خون مثبت کاذب

نمودار ۲- درصد باکتری های یافت شده در کشت خون مثبت واقعی

فاقد کاتتر ادراری بودند.
در مثبت واقعی ۲ نفر (۷ درصد) کاتتر ادراری داشتند و ۲۸ نفر (۹۳ درصد) فاقد کاتتر ادراری بودند.
در رابطه با استفاده از کاتتر عروقی در کشت خون مثبت کاذب، ۱ مورد (۲ درصد) کاتتر عروقی داشته و ۵۹ مورد (۹۸ درصد) فاقد کاتتر عروق بوده‌اند. در موارد مثبت واقعی ۱ مورد کاتتر عروق (۳ درصد) و ۲۹ مورد (۹۷ درصد) فاقد کاتتر عروقی بوده‌اند که در این مورد اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.
همچنین حضور یا غیاب کاتتر ادراری معنی‌دار نبود (Pvalue=۰/۲۸۸).

بیشترین نمونه کشت مثبت کاذب در بخش اورژانس گزارش شده بود و تفاوت معنی‌داری بین شیفت کاری و پرسنل گیرنده‌ی کشت خون مشاهده نشد.

نتایج آنتی‌بیوگرام موارد مثبت کاذب در جدول ۱ آورده شده است.

از کل ۲۴۴ مورد کشت های انجام شده، ۲۱۸ مورد (۹۰ درصد) کشت در بخش فوریت‌های بیمارستان و ۲۶ مورد در سایر بخش‌ها (۱۰ درصد) انجام شد، که از موارد مثبت کاذب، ۵۶ مورد (۹۰ درصد) مربوط به بخش فوریت و ۶ مورد (۱۰ درصد) مربوط به سایر بخش‌ها بود.

براساس ساعت کاری کارکنان و انجام کشت خون (مثبت کاذب)، در نوبت صبح ۸ مورد (۱۴ درصد)، در نوبت عصر ۱۵ مورد (۲۸ درصد) در نوبت عصر و در نوبت شب ۳۱ مورد (۵۸ درصد) انجام شد، که از نظر آماری زمان گرفتن کشت خون اهمیتی نداشت.

سابقه‌ی مصرف آنتی‌بیوتیک قبل از کشت خون، در موارد مثبت کاذب ۹ درصد و در موارد مثبت واقعی ۱۴ درصد و در موارد منفی ۲۰ درصد بود.

در رابطه با استفاده از کاتترهای ادراری در موارد مثبت کاذب: ۱۲ درصد (۷ مورد) کاتتر ادراری داشتند و ۵۳ مورد (۸۸ درصد)

جدول ۱- نتایج آنتی‌بیوگرام موارد کشت های مثبت کاذب

نوع باکتری	جنتامايسین	سيپرو	وانکومايسين	آيميبين	آميكياسين	كوتريماكسازول	سفورياكسون	سفوكسيتين	درصد تعداد
E.coli	(۲۶)/۸۹	(۲۵)/۸۶	(۲۴)/۸۸	(۲۱)/۸۰	(۱۱)/۷۸	(۲)/۱۶	(۲)/۸۴	(۱۰)/۸۴	انجام نشده
استاف COA منفی	(۹)/۸۱	(۸)/۵۷	(۱۲)/۱۰۰	(۲)/۱۰۰	(۱)/۱۰۰	(۱)/۵۰	(۱)/۵۰	(۱)/۵۰	انجام نشده
استاف COA مثبت	(۶)/۴۳	(۶)/۴۳	(۱۲)/۱۰۰	(۱)/۱۰۰	(۱)/۱۰۰	(۱)/۵۴	(۱)/۴۶	(۱)/۷۵	انجام نشده
كلبسيللا	(۲)/۱۰۰	(۲)/۱۰۰	(۲)/۱۰۰٪	(۲)/۱۰۰٪	(۲)/۱۰۰٪	(۱)/۳۳	(۱)/۳۳	(۱)/۳۳	انجام نشده
آزمایشگاهها، تعداد موارد جدا شده از کشت خون به عنوان موارد مثبت کاذب (آلودگی) در مقایسه با سال‌های قبل افزایش	(۲)/۱۰۰	(۲)/۱۰۰	(۲)/۱۰۰٪	(۲)/۱۰۰٪	(۲)/۱۰۰٪	(۱)/۶۶	(۱)/۶۶	(۱)/۶۶	انجام نشده

بحث و نتیجه‌گیری

علی‌رغم پیشرفت‌هایی که در متداول‌تری و سیستم‌های کشت خون در دهه اخیر انجام گرفته در برخی بیمارستان‌ها و

دوره هجدهم، شماره چهارم، مهر و آبان ۱۳۸۹

در حالی که برای پنهانی‌های آغشته به يد، ۳۰ ثانیه زمان نیاز است(۹). با توجه به اینکه اغلب کارکنان بهداشتی عجله دارند، به اهمیت استفاده صحیح آنتی‌سپتیک‌ها توجه نمی‌کنند و زمان لازم را در نظر نمی‌گیرند و به ندرت ممکن است ۱/۵ تا ۲ دقیقه صبر کنند. حداقل در دو مطالعه دیده شده که استفاده از پنهانی‌های آغشته به يد در مقایسه با ترکیبات يد، آلدگی کمتررا به همراه دارد(۷). در مطالعه حاضر ما نیز به علت شلوغ بودن بخش فوریت‌ها، این مسئله در نظر گرفته نمی‌شد و غالباً با یک سوزن حجم زیادی از خون در یک سرنگ کشیده شده و در ۲ محیط کشت خون ریخته می‌شد، که می‌تواند توجیه کننده موارد زیاد مثبت کاذب این مطالعه باشد. در گزارش دیگری نیز اثر استفاده از کلرین پراکساید ۰/۲ درصد و محلول بتادین ۱۰ درصد بررسی و مقایسه شد و دیده شد هنگامی که از کلرین پراکسید استفاده می‌شود، میزان آلدگی کاهش پیدا می‌کند(۱۰،۱۱) و هنگامی که از از یک محلول الكل کلرهگرگریدین گلوکونات ۰/۵ درصد به عنوان آنتی‌سپتیک قبل از گرفتن نمونه کشت خون استفاده شد، به میزان قابل توجهی آلدگی در مقایسه با استفاده استاندارد از محلول بتادین کم شد(۱۲). از مجموع مطالعات ذکر شده و مقایسه آن با نتایج مطالعه‌ی حاضر به این جمع‌بندی می‌توان رسید که شاید در مطالعه حاضر مطابق دستورالعمل موجود برای تمیز کردن پوست عمل نشده است.

مطالعه‌های متعدد چاپ شده، نشان می‌دهد که استفاده از فلبوتومیست‌های تربیت شده یا تیمی که مخصوص گرفتن کشت خون هستند، به میزان زیادی از آلدگی‌های کشت خون می‌کاهد(۱۳،۱۴). در بیمارستان آموزشی نیویورک، میزان آلدگی کشت خون برای کشت‌هایی که توسط تیم کشت خون گرفته می‌شد ۱٪ و برای مواردی که توسط پزشکان رزیدنت گرفته می‌شد ۰.۴٪ ذکر شده است. حتی در مواردی که دستیار از کیت‌های مخصوص آماده‌سازی پوست استفاده نکرده این میزان به ۰.۸٪ نیز رسیده است(۳). در مطالعه‌ی حاضر تفاوتی بین نمونه‌های آلدود کشت خون گرفته شده بین پرستاران اورژانس و اینترن‌ها مشاهده نشد و در نتیجه لزوم تربیت کادر آموزش دیده مسئول کشت خون ضروری به نظر می‌رسد.

یافته است(۵). اگرچه در بیمارستان بوعلی سینای قزوین مطالعه‌ای جهت بررسی موارد کشت خون‌های آلدود تا کنون انجام نشده، اما به طور کلی دیده شده است که موارد کشت‌های مثبت کاذب خون در حال افزایش است. احتمال داده می‌شود که دلایل متعددی در بروز این واقعه دخالت داشته باشد که از جمله می‌توان به سیستم‌های جدید پایش مداوم کشت‌های خون اشاره کرد که الگوریتم اصلاح شده‌ای برای کشف رشد باکتری دارد و ممکن است میکروارگانیسم‌هایی که قبلًا به مقدار کمی رشد می‌کردن و در نظر گرفته نمی‌شوند، امروزه با پایش مداوم کشف شوند. به علاوه فرمولاسیون‌های متعدد محیط کشت باعث کشف استافیلوکوک از جمله استافیلوکوک‌های کوآگولاز منفی که اغلب موارد آلدگی را تشکیل می‌دهد شده است. لذا، قابلیت سیستم‌های جدید و محیط‌های کشت در کشف این میکروارگانیسم‌ها حتی زمانی که تعداد اندک شود، ممکن است مسئول از دیگر موارد آلدگی‌های کشت خون باشد(۶). از طرف دیگر از دیگر کاربرد کاتترهای وریدی مرکزی و استفاده از این کاتترها برای تهیه نمونه‌های کشت خون نیز ممکن است تعداد موارد آلدود را افزایش دهد(۷). به عنوان مثال در بیماران ما ۲ مورد (۳ درصد) از موارد کشت‌های مثبت کاذب مربوطه بیمارانی بودند که دارای کاتتر وریدی یا فیستول شریانی وریدی بودند. قبل از کشف ویروس ایدز معمولاً سر سوزن‌های کشت خون در هنگام ریختن خون به داخل محیط کشت تعویض می‌شود تا احتمال آلدگی آن با باکتری‌های پوست کم شود، اما امروزه به دلیل خطرات ناشی از فرورفتگ سوزن به دست کارکنان این کار انجام نمی‌شود و این مسئله می‌تواند دلیلی برای از دیگر کشت‌های مثبت کاذب باشد. در یک بررسی متابالیز نشان داده شده است که خطر آلدگی کشت‌هایی که با یک سوزن انجام شده ۳/۷ درصد است در حالیکه وقتی از دو سوزن استفاده شد، احتمال آلدگی به ۲ درصد کاهش پیدا کرد(۸)، در مطالعه حاضر نیز تنها از یک سرسوزن استفاده شد.

همچنین به نظر می‌رسد برخی از آنتی‌سپتیک‌ها بسیار مؤثر در کاهش آلدگی هستند مانند محلول بتادین، که ۱/۵ تا ۲ دقیقه زمان نیاز دارد تا اثرات آنتی‌سپتیکی خودش را به حداکثر برساند

در حالی که در مورد بیماران دیالیزی که فیستول یا شالدون داشتند و با تپ و لرز و باکتریمی مراجعه کردند، میزان استافیلوکوک کواگولاز منفی در موارد مثبت واقعی، ۱۵ درصد مشاهده شد. برای استرپتوکوک ۰/۵ درصد کشت های مثبت بودند که تمامی موارد مثبت استرپتوکوک به عنوان مثبت کاذب در نظر گرفته شدند.

آسیب های ناشی از آلدگی نمونه های کشت خون در برخی دیگر از مطالعه ها مورد بررسی قرار گرفته (۴، ۱۵) Bates و همکاران دریافتند که نتایج ناشی از آلدگی در مقایسه با نتایج منفی واقعی منجر به افزایش هزینه های آزمایشگاهی بعدی (بیش از ۲۰ درصد) و هزینه آنتی بیوتیکی تا بیش از ۳۹ درصد می شود (۴).

در مطالعه دیگری مشاهده شد که هزینه های اضافی مرتبط با آلدگی نمونه کشت خون در ۸۵ کودک ۳۶ تا ۳ ماهه که در مرکز اورژانس بستری بودند و به نظر می رسانید در خطر باکتریمی نهفته باشند، در کل حدود ۷۸۹۰۴ دلار بود که بیشتر آن ناشی از بستری های بعدی این بیماران بود (۱۶)، در مطالعه کنوی، در رابطه با هزینه ها به مقادیر زیر می توان اشاره کرد: به ازای هر کشت خون مثبت، ۳۱۴۰ ریال (از مجموع هزینه پرسنلی و مواد و وسائل کشت مصرفی) هزینه صرف شد که به ازای ۶۲ مورد کشت خون مثبت کاذب، در مجموع ۱۹۴۳۰۸۰ ریال اتفاق هزینه صورت گرفت و هر کارشناس یا کارдан آزمایشگاه به ازای هر بیمار حدود ۱۰ ساعت وقت صرف می کند، که اتفاق وقت محاسبه شده برای ۶۲ مورد مثبت کاذب حدود ۶۲۰ ساعت به ازای هر کارشناس (یا کاردان) است، که برای انجام این طرح ۲ کارشناس و ۲ کارдан آزمایشگاه وقت صرف کردند که در کل ۱۸۶۰ ساعت اتفاق وقت محاسبه شد (این محاسبات بر اساس ساعت کاری پرسنل و هزینه های آزمایشگاهی محاسبه شده صورت گرفت).

لازم به ذکر است که با توجه به اینکه بیشترین میزان آلدگی از نمونه های گرفته شده بخش اورژانس بود، از ۲۰ نفر پرسنل بخش اورژانس، کشت خون تهیه شد که ۴ مورد (۲۰ درصد) از نظر سودomonas، مثبت بودند که این مسئله حاکی از آن است

در دنیای واقعی آزمایشگاه های میکروبیولوژی بالینی، به طور تقریبی نیمی از تمام کشت های خون آلدگی را نشان می دهدند (۵) انجام کامل اقدام های تشخیصی آزمایشگاهی بر روی سویه های جدا شده از نمونه های آلدگی همراه با ازدیاد فشار کاری و هزینه بالا است. در مطالعه حاضر از تعداد ۹۳ مورد کشت خون مثبت، ۶۲ مورد (۲۵ درصد) مثبت کاذب بود. شاید این میزان بالای مثبت کاذب، نگاه واقع گرانه ای آنها را تأیید کند. در دانشگاه لو، Richter و همکاران، الگوریتمی را جهت کاهش آلدگی کشت های خون ارائه دادند (۱۶). به عنوان مثال، استافیلوکوک کواگولاز منفی، دیفتروئید هوازی و غیرهوازی، میکروکوک، باسیلوس و استرپتوکوک و ویریدانس را در صورت دارا بودن معیار های خاص، آلدگی در نظر گرفتند. اگر دو بار یا بیشتر کشت خون گرفته شده بود و فقط ۱ مورد مثبت بود این کشت به عنوان آلدگی احتمالی گزارش می شد و اگر تنها یک کشت خون گرفته شده بود و یکی از آلدگی ها رشد می کردند، پاتولوژیست پرونده بیمار را مطالعه کرده و براساس اطلاعات قبلی، قضاوت کلینیکی انجام پذیرفت (۵).

چنانچه در مطالعه حاضر نیز به جز برخی باکتری های پاتوژن نظیر سالمونلا یا بروسلا، حداقل به دو نوبت کشت خون مثبت نیاز بود تا کشت مثبت واقعی از کاذب تشخیص داده شود (نظیر استافیلوکوک کواگولاز منفی)، متأسفانه در بیمارستان بوعلی سینا ارتباطی تنگاتنگ بین آزمایشگاه میکروبیولوژی و بخش های بالینی وجود نداشت تا از انجام دادن کار اضافه بر روی موارد مثبت کاذب و در نتیجه افزایش هزینه پیشگیری شود و گاهی پس از ترخیص بیمار کشت خون مثبت (که از نظر ما کاذب بود) با صرف هزینه های زیاد گزارش می شد.

نکته ای قابل توجهی که در کشت های مثبت کاذب بیماران دیده شد فراوانی ارگانیسم های پاتوژن چون سودomonas (۹/۶ درصد) و استافیلوکوک کواگولاز مثبت (۶/۹ درصد) و کلبسیلا (۱/۶ درصد) بود، در حالی که در کشت های مثبت کاذب گزارش شده از سایر مطالعات، بیشتر استافیلوکوک کواگولاز منفی مشاهده شده است (۱۴، ۱۲). در این مطالعه استافیلوکوک کواگولاز منفی، ۹/۶ درصد در موارد مثبت کاذب مشاهده شد.

شروع درمان آنتی‌بیوتیک تجربی در حال انجام است. همچنین مطالعه بر اساس جمعیت برای تعیین شیوع باکتریومی برای گروه‌های خاص بیماران طی دهه‌های اخیر انجام شده است چنین مطالعه‌هایی اگر چه کامل نیستند ولی به طور تقریبی میزان احتمال باکتریومی قبل از انجام تست را تعیین می‌کنند. راهکارهایی برای کاستن موارد مثبت کاذب و جلوگیری از اتلاف هزینه و وقت، وجود دارد که از آن جمله به موارد زیر می‌توان اشاره کرد:

آموزش دقیق گیرندگان خون، برای رعایت کردن کامل دستورالعمل گرفتن کشت خون، به طور مثال شستشوی صحیح دست‌ها و رعایت زمان مورد نیاز برای ضدغوفونی کردن آنها (مثلًاً رعایت زمان ۲ دقیقه‌ای برای ضدغوفونی با بتادین).

که میکروارگانیسم موجود در کشت خون می‌تواند نوعی آلودگی باشد که از دسته‌ای پرسنل منتقل شده است. در سالهای اخیر تلاش‌های قابل توجهی برای تشخیص راههای آلودگی نمونه‌های کشت خون انجام گرفته است. به علاوه اینکه بررسی کنندگان بر روی فاکتورهای کمک کننده به تشخیص موارد مثبت کاذب از مثبت واقعی متوجه شده‌اند، از آنجایی که ییشترین اهمیت Lower positive predictive value (PPV) کشت‌ها، آنها برای نمونه‌های کشت خون است و تعیین احتمال باکتریومی قبل از انجام کشت یک کلید مشخص کننده‌ی PPV است (۱۵)، تلاش بر آن است که تا حد امکان برای افراد با ریسک پایین برای باکتریومی، کشت خون انجام نشود. همچنین مطالعه‌ها جهت پیش‌بینی احتمال باکتریومی طبق شواهد بالینی بیمار، جهت تصمیم‌گیری بالینی برای استفاده و یا تفسیر بهتر کشت خون و نیز

منابع:

- 1- Malani A, Trimble K, Parekh V, Chenoweth C, Kaufman S, Saint S. *Review of clinical trials of skin antiseptic agents used to reduce blood culture contamination.* Infect Control Hosp Epidemiol. 2007;28(7):892-5.
- 2- Bates DW, Goldman L, Lee TH. *Contaminant blood cultures and resource utilization: the true consequences of false-positive results.* JAMA. 1991;265(3):365-9.
- 3- Weinbaum FI, Lavie S, Danek M, Sixsmith D, Heinrich G, Mills S. *Doing it right the first time. quality improvement and the contaminant blood culture.* J Clin Micro. 1997; 35(9):563-5.
- 4- Bates D, Lee T. *Rapid classification of positive blood cultures: prospective validation of a multivariate algorithm.* JAMA. 1992; 267(4):1962-6.
- 5- Weinstein MP, Towns SM, Quartey S, Mirrett L, Reimer G, Parmagiani G, et al. *The clinical significance of positive blood cultures in the 1990s: a prospective comprehensive evaluation of the microbiology, epidemiology, and outcome of bacteremia and fungemia in adults.* Clin Infect Dis. 1997; 24(4):584-602.
- 6- Wilson ML, Mirrett S, Meredith FT, Weinstein MP, Scotto V, Reller LB. *Controlled clinical comparison of BACTEC plus Anaerobic/F versus Standard Anaerobic/F blood culture bottles for the detection of bacteremia and fungemia in adults.* J Clin Microbiol. 2001; 39 (3):983-9.
- 7- Little JR, Murray PR, Traynor PS, Spitznagel E. *A randomized trial of povidone-iodine compared with iodine tincture for venipuncture site disinfection: effects on rates of blood culture contamination.* Am J Med, 1999;

- 107(2):119-25.
- 8- Spitalnic SJ, Wollard RH, Mermel LA. *The significance of changing needles when inoculating blood cultures: a meta-analysis*. Clin Infect Dis. 1995; 21(5):1103-6.
- 9- King TC, Price PB. *An evaluation of iodophors as skin antiseptics*. Surg Gynecol Obstet. 1963; 116:361-5.
- 10- Souvenir D, Anderson DE , Palpant S, Mroch H, Askin S, Anderson J, et al. *Blood cultures positive for coagulase-negative staphylococci: antisepsis, pseudobacteremia, and therapy of patients*. J Clin Microbiol. 1998;36(7):1923-6.
- 11- Marlowe L, Mistry RD, Coffin S, Leckerman KH, McGowan KL, Dai D, et al. *Blood culture contamination rates after skin antisepsis with chlorhexidine gluconate versus povidone-iodine in a pediatric emergency department*. Infect Control Hosp Epidemiol. 2010;31(2):171-6.
- 12- Mimoz O, Karim A, Mercat A, Cosseron M, Falissard B, Parker F, et al. *Chlorhexidine compared with povidone-iodine as skin preparation before blood culture: a randomized controlled trial*. Ann Intern Med. 1999;131(11):834-7.
- 13- Gander RM, Byrd L, DeCrescenzo M, Hirany Sh, Bowen M, Baughman J. *Impact of phlebotomy-drawn blood cultures on contamination rates and health care costs in a hospital emergency department*. J Clin Microbiol. 2009; 47(4):1021-4.
- 14- Richter S, Beekmann SE, Croco JL, Diekema DJ, Koontz FP, Pfaller MA, et al. *Minimizing the workup of blood culture contaminants: implementation and evaluation of a laboratory-based algorithm*. J Clin Microbiol. 2002; 40(7):2437-44.
- 15- DesJardin JA, Falagas MA, Ruthazer R, Griffith J, Wawrose D, Schenkein D, et al. *Clinical utility of blood cultures drawn from indwelling central venous catheters in hospitalized patients with cancer*. Ann Intern Med. 1999; 131(8):631-47.
- 16- Everts RJ, Vinson EN, Adholla PO, Reller LB. *Contamination of catheter-drawn blood cultures*. J Clin Microbiol. 2001;39(9):3393-4.